Mâine 7 Iunie
SE REDESCHIDE
Strandul și Restaurantul
BRAGADIRU
Str. Isvor 112 și Str. Dr. Staicovici 56
FOST GIB Telefon 4.28.35

Câștigătorii de mâine din Giulești se vor întâlni la București la 14 Iunie în finala Cupei Basarabiei

Hotărârea a fost luată de F. R. F. H. în interesul selecționării

Iată o nouă hotărâre bună a federației.

Forul nostru de specialitate a decis — în interesul selecționării echipei naționale — ca semifinalele Cupei Basarabiei să se dispute la București și, după cum se știe — cele două partide formează un foarte interesant program, care se va desfășura

BOGDAN

mâine după amiază în Giulești program complect în partea finală cu jocul dintre București și Provincie. Reamintim programul:

Ora 14: Juventus — C. F. R. (T. Severin).

Ora 16: Rapid — Universitatea.

Ora 18: București — Provincia.

Jocurile au fost astfel fixate pentru a preveni eventualele prelungiri în partidele de Cupa Basarabiei.

Acum, federația a dispus ca și finala să se dispute la București și anume, chiar Duminica viitoare, adică la 14 Iunie, și tot în interesul selecționării.

Intr'adevăr, oricare vor fi finaliștii, la 14 Iunie nu vor juca mai mult de 2—3 selecționabili, astfel că majoritatea echipierilor «naționalei» vor fi feriți de eventuale răniri. De aceea s'a renunțat la proectele cunoscute: la 14 Iunie să înceapă campionatul de război sau ca la aceeași dată să dispute sferturile de finală ale Cupei României.

Cum se vede, două din echipele care joacă mâine în Giulești pentru Cupa Basarabiei își vor da întâlnirea la București pentru Duminica următoare:

Și nu este exclus o finală.. feroviară: Rapid — C.F.R. sau — și aceasta este posibilă, dar în funcție de roș-albaștri — una Rapid — Juventus.

Carmen s'a antrenat azi cu echipa Aviației

Eri d. a. la ora 18, F. C. Carmen a făcut un reușit antrenament în compania redutabilei formații a Aviației Române.

Matchul a fost onorat cu prezența d-lui Gen. Vasiliu, comandantul Regiunii Aeriene, un pasionat sportiv care a urmărit de aproape pregătirea jucătorilor.

Antrenamentul a durat 60 de minute jucându-se o singură repriză.

Cu toate că erau două echipe adverse, nu s'a urmărit nici un moment înscrierea goalurilor, din contră jocul de și a oferit un spectacol «fair-play», cu faze frumoase și acțiuni bine închegate.

La sfârșit scorul era de 6—0.

Dela Carmen au lipsit: Torjoc Panowscky și Hanga.

Aviatorii au jucat în formația obișnuită, adică cu Paraschava, Teodorescu, Straja și Mineea.

TOTUL-E NUMAI FAȚADA

Trucul de propagandă cu „jocurile olimpice" în America

După cum s'a putut citi de curând în ziarele sud-americane controlate de dolar, urmează să fie organizate, cu toate greutățile războiului, încă în acest an, «Jocuri Olimpice» la Buenos Ayres. La Olimpiada de iarnă care trebuia să se țină în sudul Argentinei, s'a spus că vor lua parte USA, Chile, Bolivia, Peru și Argentina, pe când la jocurile principale din Buenos Ayres urma să ia parte toate țările americane inclusiv Canada. Insă fiecare sportiv din USA sau America de Sud știe că nu poate fi vorba de «Jocuri Olimpice» în timp de război. Sportul de dincolo de ocean are și așa atât de luptat cu războiul încât sunt mulțumiți să-l poată menține oarecum așa cum este. Nu se gândește nimeni la o concentrare de forță. Apoi, prin lipsa Europei și Asiei nici nu ar putea să fie «jocuri olimpice» ci cel mult «americane».

Intre timp întreaga această chestiune a devenit o comedie, cum poate să se întâmple numai oamenilor absolut fără experiență din punct de vedere sport politic. Frumosul plan al olimpiadei tuturor regiunilor americane a sburat în aer din cauza retragerei Statelor Unite. New York a motivat-o astfel: O participare nu este posibilă din cauza greutăților de transport. Această veste a lovit ca trăznetul în America de Sud căci luminează efectele războiului submarin al forțelor Axei în lupta din Atlantic. Comitetul de organizare din Buenos Ayres a încercat chipurile, se mai salveze ce se putea salva și a rugat New York-ul să anuleze retragerea. Dar o nenorocire nu vine niciodată singură. Intre timp și Statele sud-americane au luat poziție și, ea era tot atât de sdrobitoare. Uruguay, spre ex. a rugat ca jocurile să fie amânate, căci altfel nu va putea lua parte. Brazilia s'a ascuns în spatele Statelor Unite, condiționând participarea de aceea că Statele Unite să trimeată cel puțin 25 sportivi, pentru ca în afara jocurile să facă măcar impresia că sunt pan-americane. Cuba a fost și mai clară și s'a raliat purtării Statelor Unite, motivând lipsa tot prin greutăți de transport. Astfel, această chestiune trâmbițată cu urale a căzut în apă. Ea nu a fost nimic altceva decât un truc de propagandă pe scară întinnsă. Intâi s'a spus lumii, uitați-vă ce puternici suntem noi, organizăm cu tot acest caraghios război, jocuri olimpice. Dar după ce a trecut câtva timp, atunci jocurile se anulează, interzicându-se să se mai vorbească mult despre ele. Aceste știri se publică mai bine ca reclame și cu litere mici. Tot așa cum s'a vrut să se organizeze aceste «jocuri olimpice», tot așa este și tot sportul american: Fațadă — și nimic altceva!

Restaurantul pavilionului
GRADINA BOTANICA
ȘOSEAUA COTROCENI
se servește la prânz **MENU-FIX** bogat și suculent
Cântă orchestra maestrului **VICTOR PREDESCU** | Diseur simpaticul **PETRE GUSTI**
JAZZ DANS în aer liber
Salonașe pentru mese intime. - Saloane pentru nunți, banchete etc.
TELEFON 5.97.62

Pentruce decade footballul nostru

Amatorism și profesionism...

... sunt două noțiuni distincte pe care „statutul italian" le-a apropiat până la confuzie, într'o formulă inadaptabilă footballului românesc

Statutul italian» s'a dovedit falimentar pentru evoluția footballului nostru.

«Statut italian înseamnă confuzie permanentă, profesionism deghizat și imposibilitate de discriminare.

Acolo unde este separație și claritate, acolo e progres.

In statutul italian o separație între profesionism și amatorism nu există: fiecare jucător poate face contracte, indiferent dacă e în Divizia A., în Divizia B. sau în district. De aici decurge, credem, tot răul...

Jucătorul de football nu progresează

Este rău, odată, de două ori, de o sută de ori este rău că toată lumea poate să aibă contract, oricând, oriunde și la orice oră din zi sau din noapte.

Un jucător de categorie inferioară nu va putea fi niciodată stimulat de perspective de a juca într'un club mare, atâta vreme cât el poate face profesionism în district unde e oricând «vedetă» și unde nimeni nu-i pretinde o viață riguroasă!

Un jucător de valoare, renunță de asemenea, cu ușurința, la ambiția de a face carieră excepțională apărând culorile unei mari grupări când, oricând poate. I le — și uneori super condiții de salar ... neze pentru o mai și bogată grupare corporativă care îl va trata ca pe un prinț!

Bun profesionist fără să fi fost amator?

Sunt anumite lucruri elementare care scapă logicei multora dintre reformatorii noștri sportivi.

Iată de pildă, noi credem că nu poate fi cineva un bun profesionist fără să fi fost, în prealabil, un bun amator.

La noi, dela corigența la matematici, footballistul trece direct la gloria de vedetă cu salar. Stadii intermediare nu există și beneficiul perioadei de tranziție se exclude dela sine.

Cunoaștem cazuri de juniori cari au fost plătiți.

Separație!..

E nevoe de separație, altfel acceptăm conștient toboganul prăbușirii.

Profesionismul să fie profesionism, amatorismul să fie amatorism.

Profesionismul să nu fie aproximativ și ocult, să fie un profesionism clar, categoric, știut.

Fiind profesionist pe față, el face o carieră, luptă pentru ea, voluntar, ambițios, serios. In Statutul italian, la un club divizionar, după ce iți expiră contractul poți să te legitimezi CU SAU FARA CONTRACT LA UN CLUB DE CATEGORIE INFERIOARA.

Și această stiuație îi convine perfect: el va trece la clubul inferior, aici nu va avea grija să-și păstreze cât mai mult și mai bine forma, nu va fi destul de constrâns pentru aceasta, din lipsa unor obligațiuni contractuate serioase. Obiectivul principal a fost atins, jucătorul e plătit bine... Dar prin asta sportul n'are decât de pierdut.

In clipa însă în care va exista o separație, în clipa când vor exista profesioniști — profesioniști și amatori — amatori, atunci nu vor nu va mai fi atât de liber transferul dela categoriile mari la cele mici, iar după regulamentele F. I. F. A.-ei JUCATORUL NU VA PUTEA REDEVENI AMATOR DECAT DUPA O CARANTINA DE 2 ANI.

*

Dacă această distincție se făcea dela început, când am pus bazele footballului nostru în forma lui modernă, de astăzi, atunci toate aceste anomalii nu s'ar mai fi produs.

Ele trebuesc evitate cel puțin pe viitor, și aceasta e posibil numai renunțându-se definitiv la confuzia statutului italian.

Separația clară dintre amatorism și profesionism trebue făcută fără întârziere.

E o condiție de existență pentru footballul nostru.

— Critic —

Lucruri mărunte despre o grupare cu adevărat mare: „Universitatea-Cluj-Sibiu"

Studenții au cea mai tânără echipă de football din țară

De Universitatea-Cluj din Sibiu se știu puține lucruri. Nu pentrucă universitarii n'ar activa sau ar activa prea puțin, ci pentrucă echipa de football (la care ne și referim) constitue numai o parte din manifestarea poli-sportivă a clubului din Sibiu, și se perde în activitatea intensă a celorlalte secții.

Jucătorii — excepția numai a câtorva — sunt puțin cunoscuți pentrucă singura lor preocupare a fost, este și va fi ridicarea clubului. Ceeace au reușit de mult.

Unversitatea, care nu de mult alimenta Capitala cu jucători mari (Sepi, Ploeșteanu, Sfera, etc. etc.), este astăzi singura grupare universitară din țară, cuprinde numai studenți — activi ca să spunem așa — și are cea mai tânără echipă.

Vreți să vă convingeți?

Iată o prezentare a efectivului pe care Universitatea îl deplasează în Capitală pentru jocul cu Rapid:

Boros Aurel, portar, 19 ani, student anul II Drept.

Bretoteanu Nic., 17 ani, elev cl. VIII.

Medrea Mircea, fundaș st., 21 ani, student anul III Medicină.

Chirilă Octavian, half dr., 22 ani, student anul IV Medicină.

Jolea Grigore, half centru, 19 ani, student anul II Drept.

Luca Mircea, half st., 19 ani, student anul II Medicină.

Tereanu Emil, extrem dr., 22 ani, student anul IV Medicină.

Jifkovici Dumitru, inter dr., 19 ani, student anul I Medicină.

Medrea Glimpiu, inter st., 19 ani, student anul II Litere.

Dumitraș Pavel, extrem st., 22 ani, student anul IV Medicină.

Coman Coriolan, 20 ani, student anul II Drept.

Misares Teodor, 18 ani, student anul I Medicină.

Pesteanu Emil, 22 ani, student anul IV Medicină.

Hulea Ovidiu, 18 ani, student anul I Medicină.

Faceți o medie a vârstei și veți constata 20 ani de fiecare jucător.

Iar echipa toată nu are decât 222 de ani. Se poate mai tânără?

Red Star Paris a încheiat cu o victorie returul campionatului din teritoriul ocupat al Franței

PARIS 5 (Serviciul nostru special). — Ultimul match în cadrul returului campionatului de football al zonei ocupate s'a desfășurat între Red Star Paris care cu toate că au fost handicapați prin lipsa lui Scharwarth, totuși au reușit să încheie campionatul cu o victorie frumoasă și meritată, dispunând de Rennes cu 3-1 (2-0), prin punctele marcate de Joncourt, Bersoulle (2).

Cei mai buni au fost Bersoulle, Joncourt dela primii, iar Prouff din partea învinșilor.

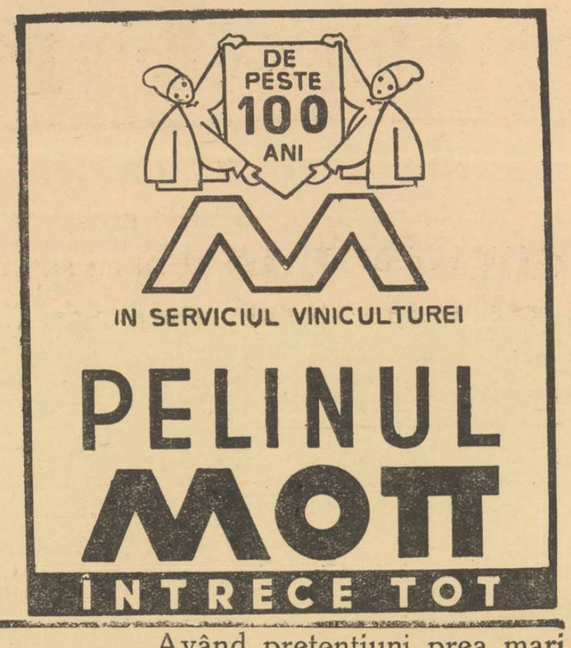

Având pretenții prea mari

Profesioniștii noștri se opun unei normale ascensiuni a pugilismului

Promotorii români au făcut în decursul anilor, aprecabile eforturi spre a consolida situația boxului nostru. Străduințele lor au fost, cel puțin în unele cazuri, încununate de succes. De multe ori însă, promotori bine intenționați au căzut victime pasiunii lor, sacrificând pe altarul pugilismului sume destul de rotunjoare.

Unii dintre cei cari au păgubit au perseverat. Alții, cei mai mulți, au abandonat după primul eșec, In felul acesta cadrele organizatorilor au fost simțitor reduse, concurența în vederea regisării spectacolelor de certă calitate a dispărut și astăzi trebue să ne resemnăm cu reuniuni cari nu au, nici pe departe, aspectul celor cari au făcut din box inamicul No. 1 al footballului.

Dacă ne reamintim de întrunirile adăpostite de «răposatul» circ Sidoli, de inaccesibilele Arene Romane, de fosta arenă Romcomit, etc. nu putem sta impasibili față de situația de astăzi. Desigur că timpurile de atunci nu se potrivesc celor actuale. Evenimentele împiedică organizarea de reuniuni excepționale. Nu se opun însă întrunirilor internaționale de mai mic răsunet. Și nu ar fi nici contra regisării unor competițiuni continentale, întrucât toate titlurile europene cari ne privesc se găsesc în mâna reprezenanților țărilor amice.

Fără să o punem pe treapta de egalitate cu epoca de aur a boxului românesc, considerăm situația actuală drept foarte prielnică unor organizări satisfăcătoare.

Dar, pentru aceasta este nevoie de o strânsă colaborare între regisor și boxeurul profesionist. Ori, la noi, cel mai de seamă «adversar» al promotorului este tocmai omul care are cea mai mare nevoie de el, în speță boxeurul profesionist. Si aceasta pentru motivul că, imediat ce s'a remarcat într'o eșire publică, acest profesionist al pumnului se crede îndreptățit să emită pretenții de vedetă și să fie astfel inaccesibil organizatorilor.

Este departe de noi intenția ca, prin rândurile de față că servim vreo cauză. Nu suntem în slujba regizorilor, după cum nu vrem să cauzăm neajunsuri boxeurilor profesoniști. Este perfect adevărat că aceștia au îmbrățișat o meserie extrem de grea și bogată în riscuri. Ca atare ei au tot dreptul să pretindă sume corespunzătoare muncii prestate pe ring și în timpul pregătirilor necesitate de apariția în public. Dar, de aci, și până la a pretinde burse prohibitive este o frumoasă diferență.

Nu vom face personalități tocmai pentru motivul că rândurile de față nu sunt puse în serviciul nimănui și nici nu cată a detesta pe cineva. Vom arăta, în schimb că, challengerii oficiali la titlurile naționale sunt oamenii cari fac, în mod obișnuit, cele mai mari greutăți când este vorba de stabilirea pretențiunilor.

Este o mentalitate cu totul greșită și la fel de nefolositoare pentru cei cari o adoptă cât și pentru cei cari sunt expuși ei.

In mod normal, candidatul la un titlu trebuie să fie cel mai accesibil profesionist. Căci, într'un match de campionat el nu are aimic de pierdut ci numai de câștigat. Intr'adevăr, dacă el învinge pe campion, titlul îi revine. In caz contrariu, acțiunile nu-i scad cu nimic, întrucât cel care l-a întrecut continuă să rămână fruntaș al categoriei pentru care deține trofeul.

Astăzi, angajarea unui boxeur profesionist implică o sumă de dificultăți și de multe ori tratative cari lasă să se întrevadă o înțelegere fericită eșuiază din cauza imposibilității promotorului de a oferi o mie lei mai mult.

Din cauza pretențiunilor exagerate ale profesioniștllor, unii promotori au preconizat sistemul procentelor. Propus boxeurilor acest sistem a fost întâmpinat cu un categoric veto și proectul a rămas să se odihnească vtvuuhàiinpluușhuceöt enatx rd sub colbul așternut de vremuri. Ir situația de astăzi însă nu ar fi rău să se încerce valorificarea lui, căci prin el numai profesioniștii cu reale calități pot ajunge la burse convenabile, neconfirmații urmând să-și desăvârșească pregătirea spre a atinge nivelul pretențiunilor lor de astăzi.

101 BIOGRAFII din lumea boxului amator

ILIE PIȚU

O mână de case, svârlită pe o coastă de deal, între argintul unui râu și aurul unor holde de grâu: satul Ciocoveni-Ilfov.

In fiece dimineață de sărbătoare, în strae albe, mirosind a levănțică, sătenii și sătencele se îndreaptă cu pași evlavioși spre bisericuța satului, unde un preot cu barbă colilie — ca în basmele cu moș-crăciuni — silabisește monoton stihuri de evanghelie, în miresme de tămâie.

In atmosfera asta de puritate sufletească și gânduri închinate familiei și ogorului, și-a trăit ILIE PIȚU vremea copilăriei, dela 21 Mai 1922, când s'a născut, până la 24 Iunie 1934. Așa a fost. Duminică a dat examen de fine de an, la școala satului, iar Luni dimineața l-a luat badea Nicolae, taică-său, în căruță și a plecat cu el spre București. «Să-și facă un rost în viață, băiatu, nu d'alt-ceva»...

Străzile metropolei cu asfalt și mașini, au uluit la început, copilul venit din satul cu flori de salcâm, dar încetul cu încetul, acesta a început să se deprindă cu noul fel de viață și iată-l peste câtva timp, în halat alb și cu creion la ureche, printre «băeții» magazinelor de coloniale Gheorghe Filipescu.

De aci și până la contactul cu sportul mănușilor n'a fost greu, Ilie având coleg și prieten pe cel care peste câtva timp avea să devină boxeurul Constantin Lăzăreanu.

Când din galeria imenselor «arene romane» Ilie l-a văzut pe Lăzăreanu boxând, un gând i-a sfredelit creerul: se va face boxeur.

Și s'a făcut.

Maestrul Zamfir Popazu — creatorul atâtor campioni — l-a inițiat și pe Ilie Pițu în tainele sportului cu mănuși.

Debutul a fost un succes. Pițu a câștigat la puncte în fața lui Ion Paraschiv (ACT). A terminat apoi la egalitate cu Constantin Maxim (ACT) și — sportiv — i-a acordat revanșa lui Paraschiv. A câștigat din nou, dar Paraschiv a mai cerut o revanșă. Au mai boxat acești adversari și nu odată, ci de încă două ori și câștigătorul a fost tot Pițu. L-a învins apoi pe Nicolae Grosu (Boxsport), pentruca după câtva timp, să facă o partidă uluitor de spectaculoasă în fața consacratului Ciocan Alionte (Box-Sport), pe care deasemenea l-a învins.

Acest ultim match, a fost matchul consacrării lui Ilie Pițu printre cei mai buni amatori ai noștri.

Ilie Pițu e numele de care se va vorbi, desigur...

Pikomar